

sidste 5 Aar, til Krigs- og Marineministeriet have varieret mellem $15\frac{1}{4}$ og $16\frac{3}{4}$ Million Kr. Der er altsaa forlangt ca. 3 Millioner mere paa det foreliggende Budget end Gjennemsnittet. Endelig er der til Jernbaner og øvrige Anlæg forlangt $5\frac{3}{4}$ Millioner Kr., hvilket er $2\frac{1}{4}$ Millioner mere end Gjennemsnittet i de foregaaende Aar. Altsaa: der er budgetteret 801,000 Kr. mindre i Indtægt og budgetteret først 900,000 Kr., saa 3 Millioner, saa over 2 Millioner Kr. mere til Udgift. Jeg tør nok sige, at efter den Erfaring, vi have, kan man ganske rolig gaa ud fra, at det vil gjentage sig her ligesom ved saa mange foregaaende Finantslovsforslag, at Et er det Forslag, som Regjeringen forelægger, et Andet er den Lov, som kommer ud deraf, og Et er Finantsloven selv, og et Andet er det endelige Statsregnskab. Det skulde meget undre mig, om man ikke, naar vi engang aflutte Regnskabet for 1883—84, om man da ikke ogsaa der skulde finde et Overskud af 4 Millioner Kr. Siden jeg nu engang berører Finantslovsforslaget, er der et Par Smaaspørgsmaal, jeg skulde ønske at henlede Opmærksomheden paa. Paa § 27 er der — jeg anfører det som Illustration til den Rundhaandethed, hvormed Regjeringen har affattet Budgettet — af den høitærede Indenrigsminister forlangt en Bevilling til dette efter Forhandlingerne ifjor noget celebre Dampskib bestemt til at løbe mellem Frederikshavn og Gøteborg. Det blev oplyst dengang, at denne Anskaffelse, der vil koste Statskassen alene for sig henved $\frac{1}{3}$ Million, ikke paa nogen Maade kunde anses at være nødvendig, ja at den endog maatte anses for at være fuldstændig unyttig, eftersom et privat Selskab havde forpligtet sig til at vedligeholde denne Forbindelse uden nogen Udgift for Statskassen, ja saaledes, at det oven i Kjøbet overlod til Staten selv at fastsætte Taxterne. Ikke desto mindre har den høitærede Minister atter paa dette Budget forlangt den samme Bevilling paany, uden at anføre et eneste nyt Argument derfor, kun ved at henvise til de Betragtninger, der fremførtes ifjor. Jeg veed ikke, om det skal opfattes, som om dette Ansliggende maatte skal gjøres til Udgangspunkt for et af disse befjendte „storpolitiske“ Spørgsmaal; i alle Tilfælde synes det at skulle antage en lignende Karakter som Karl den 1stes Hoved i en bekendt engelsk Roman, saa at vi maatte i en lang Aarække skulle se dette Dampskib figurere paa Finantslovsforslaget. For mit Vedkommende kan jeg ikke tilbageholde den Bemærkning, at, naar man som den høie Regjering foreslaar ekstraordinære Udgifter, der løbe op til Sneje og Sneje af Millioner,

— Udgifter, med Hensyn til hvis Udførelse jeg isøvrigt i alt Bæsentligt sympatiserer med den høie Regjering, — da kan man ikke samtidig vedblive at ville øse Penge ud med aaben Haand til alle Formaal. Man kan da ikke undlade paa andre Punkter at vise den Selvfornegtelse, som slike ekstraordinære Bevillinger nødvendig kræve, og mindst af Alt kan man vedblive med udholdende at forlange Penge til Formaal, der mindst talt ere ligegyldige og unyttige. — Jeg vil med Hensyn til et andet Spørgsmaal fremhæve, at jeg ser, at der for Statsbanernes Vedkommende er foreslaaet et Beløb til Forøgelse af Driftsmateriellet, som løber op til 2,120,000 Kr. Paa Finantsloven for indevarende Aar bevilgedes der et Beløb af 1,337,000 Kr., og nu forlanges paany henimod $2\frac{1}{4}$ Million. I den Bevilling, der ydedes ifjor, var, som det ærede Medlem for Frederiksberg (Schou) den Gang oplyste, et Beløb af $\frac{1}{2}$ Million til Erstatning for Lokomotiver, der ikke længere vare tjenstdygtige, altsaa i Virkeligheden ikke nogen Udgift, som paa nogen Maade kunde anses for en Forøgelse af Jernbanernes Kapitalværdi og posteres som saadan. Det er simpelthen en Driftsudgift, en Udgift, som maa afholdes af den regulære Drift eller i alle Tilfælde af en Reservefond, men som aldrig burde opføres paa § 27. Blandt de Bevillinger, som forlanges iaar til de samme Formaal, findes ogsaa en hel Række af Bevillinger, som ligeledes kun skulle ydes til Afløsning af ubrugeligt Materiel. Jeg skal imidlertid ikke komme nærmere ind paa dette Spørgsmaal, som her vilde føre mig altfor vidt; men jeg kan ikke negte, at de overordentlig store Bevillinger, som saaledes Statsbanerne Aar efter Aar kræve til Driftsmateriel, for mit Vedkommende vække nogen Betænkelse.

Jeg gaar nu videre, hvor jeg slap for. Overstudet er altsaa omtrent 4 Millioner Kontant, og naar vi nu deraf opgave en Indtægt af 2 Millioner, saa have vi 2 Millioner tilbage, som kunne anvendes til ekstraordinære Reforme, navnlig til Gjennemførelsen af Lønningssløvene, Solereformen, muligvis Retsreformen, og jeg vil endog saa sige til Forøgelse af de militære Udgifter; i alle Tilfælde maa jeg tage dette med i Betragtning, da den høitærede Regjering i sit Forslag om Forsvarsvæsenets Ordning ogsaa beregner omtrent $\frac{3}{4}$ Million som en yderligere forøget aarlig Udgift, saafremt Fæstnings- og Forsvarsplanen gaar igjennem. Til Gjennemførelsen af Reformen paa Solerevensets Omraade ansloges for nogle Aar siden at ville medgaa $\frac{1}{2}$ Million. Siden Finantsloven